

प्राणाश्च बभूव चकार ददरिद्र ददरिद्रौ इत्येके ।
 दरिद्रिता दरिद्रात् । दरिद्रिष्यति । दरिद्राश्च ।
 सनि । दिदरिद्रिष्यति दिदरिद्रासति । [शेषे च ।
 दृष्टिं लि० दृ-भावे विदारे वा इति । भीरो २विदारण-
 दरोदर पु० इरोदर+प्रपो० । बाणके “आश्रित्य उभौ
 मिरिचन्त्तोदरं कीदृशमस्मिन् सततं दरोदरम्”
 “यमकात् दरोदरो निश्कारः इति मोवर्जनः” उज्ज्वलद०
 दृष्टं लि० दृ-विदारे वेदे इङ्भावः । दारयितरि “य
 व्रजं दत्तां पार्थो व्यध द्योः” अ० ६।६।६।८ । “दत्तां
 दारयिता” भा० । लोके तु दरो(रि)ता इत्येव ।
 दृष्टं पु० दृ-विदारे वा० लु इङ्भावश्चान्दसः । दारवे ।
 “यत् पुरां दत्तुमारव्” अ० ६।२०।१ । “दत्तुं दारवम्” भा०
 ददर पु० दृ-यङ् अच् प्रपो० । १पर्वते । २पद्वन्मभाने
 च मेदि० ।
 ददरार्द्रं न० व्याज्जनभेदे शब्द० ।
 ददरीक न० दृ-विदारे फफरीका० नि० । १वाद्यभेदे ।
 ददुर न० दृषाति कर्णौ शब्देन उरश्च नि० । १भेके २भेचे
 श्वाद्यभेदे ३पर्वतभेदे “शैलस्य ददुरपुटानिव वादयन्तः”
 माघः “कौपेयं तित्तिरिहृत्वा क्षीमं हृत्वा तु ददुरः”
 अनुः “क्षनाविव दिगस्तस्याः शैलौ मलयददुरौ” रघुः ।
 “हिमवान् पारिपालय विन्ध्यकौलासमन्दराः । लवयो
 ददुरश्चैव महेन्द्रो गन्धमादनः” भा० स० १० अ० ।
 “निर्वाय तस्मादुद्देशात् पश्यामो लवणान्मसः । समीपे
 ललमलयो ददुरश्च सहामिरिम्” भा० स० २८१ अ० ।
 “मलयान् ददुराश्चैव चन्द्रागुरुचञ्चयान्” ५१ अ० ।
 ददुरः पर्वतः सच्चिजटतयाज्यस्य अच् । ५तत्सञ्जिते
 देशभेदे च । स च देशः “अथ दक्षिणेन लङ्का” इत्यु-
 पक्रमे “गिरिनगरवनाददुरमहेन्द्रमाविशुपकच्छाः”
 ह० सं० १४० अ० दक्षिणस्यासक्तः । इराण्यभेदे संक्षिप्त-
 चारः । ७चण्डिकायां स्त्री मेदि० ।
 ददुरं क्तं पु० ददुराय कायति ददुर इव कायति शब्दायते वा
 कै-क । १वाद्यभेदे शब्देन मेवस्य चके २भेके । स्त्रिये
 न । ३ददुरमञ्जरी । [रक्षरनिषष्टुः ।
 ददुरच्छदा स्त्री ददुर इव लक्षो वक्षाः । मास्त्रां पा-
 ददुं (दृ) पु० दरिद्रा-दरिद्रातेयांभोपठं उच्चा० क उवा इका-
 राकारवोर्भोप उज्ज्वलदृतः । १ददुरोगे भोजनविशब्दा-
 रुषाचने तु “दरिद्राहंभोपचेति निषादिर्देशात्
 रिच पाठेति बंहितपाठेवोच्यमोपे ददु रिचपि

साधितम् । तथा रश्च इच आशेत्यन्यभेदेऽद्वितीयरेष-
 षोपेन ददुरित्यपि साधितम् । एवञ्च रूपचतुष्टयमिति ।
 चि० कौ० ।

ददुं (दृ) घ पु० ददुं (दृ) क्त लि० दृ-ठक् । चक्रमर्द्धके शब्दर० ।
 ददुं (दृ) नाशिनौ स्त्री ददुं (दृ) नाशयति नश-णिच् णिनि
 लीप् । तैलनीहके राजनि० ।

दर्प पु० दप-भावे चञ् कर्त्तरि अच् वा । १चङ्कारे पराव-
 धीरणाहेतौ गुरुत्वादातिक्रमके श्चित्तदृष्टिभेदे । गर्व-
 भेदे २हर्षजन्यगर्वे ३मृगमदे मेदि० । ५जघ्नाणि त्रिका० ।
 इउच्छृङ्खलत्वे ७धर्ममर्यादातिक्रमे नीलकण्ठः दर्पलक्ष-
 णविषयभेदादिकं जघ्णवैध० जघ्णश्च० उक्तं यथा
 “अचङ्कारश्च सर्वेषां पापवीलममङ्गलम् । ब्रह्मा-
 ण्डेषु च सर्वेषां सर्वपर्यन्तमुदतिः । तेषां तेषां भवेद्दर्पो
 जघ्णाण्डेषु परात्परे । विज्ञाय सर्वं सर्वाङ्गा तेषां
 शान्ताहमेव च । जुष्टाणां महताश्चैव तेषां गर्वो भवेत्
 प्रिये ! । एवंविधमहं तेषां चूर्णीभूतं करोमि च ।
 चकार दर्पमङ्गञ्च महाविष्णोः पुरा विभुः । जघ्णश्च
 तथा विष्णोः श्रेष्ठस्य च शिवस्य च । धर्मस्य च यमस्यापि
 शम्भस्य चन्द्रस्यैवोः । मरुदस्य च वज्रेण गुरोर्दं वांसध-
 स्तथा । दौवारिकस्य भक्तस्य जवस्य विजयस्य च ।
 सुराणामसुराणाञ्च भवतः कामशक्रयोः । लक्ष्मणस्या-
 र्जुनस्यापि वाणस्य च भृगोस्तथा । सुमेरोश्च सप्तर्षाणं
 वायोश्च वरुणस्य च । सरस्वत्याश्च दुर्गायाः पद्मायाश्च
 भुवस्तथा । सावित्र्याश्चैव यज्ञाया मनसायास्तथैव
 च । प्राणाधिष्ठातृदेव्याश्च प्रियायाः प्राणतोऽपि च ।
 प्राणाधिकाया राधाया अन्येषामपि का कथा । हत्वा
 दर्पञ्च सर्वेषां प्रसादञ्च चकार सः” ।

उत्साहे मङ्गिना “तेजो विहीनं विजहाति दर्पः”
 किरा “दर्प उत्साहः” मङ्गि० ।

दर्पक पु० दर्पयति दप-हर्षमोहनयोः णिच्-लुक् । मोहका-
 रके १कन्दर्पे व्यसरः । २अचङ्कारमोहयोः कारके लि० ।
 दर्पण पु० दप-चन्द्रीपने ल्यु । १वादर्शे (आयना) ।
 मङ्गरे व्यसरः २नेत्रे न० जटा ३पर्वतभेदे ४नदभेदे च ।
 “ततः पूर्वं महाराज ! दर्पणो नाथ पर्वतः । जुमेरो-
 यत्न वसति धनपात्रैः समं सदेति । यजिज्ञासो मध्य-
 भागे रोहिण्यो रोहिताकतिः । यस्मिन् कोहादिषु
 खृष्टं स्पर्शतां याति तत्क्षणम् । तस्मात्तदूरे स्त्विति
 दर्पणो नाथ वै नदः । हिमाद्रिप्रभवो नित्यं कौङ्किल